Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, İsrailoğulları'ndan bir adamı zikretti. O adam İsrailoğulları'ndan bir kimseden ödünç olarak kendisine bin dînar vermesini istedi. Ödünç vermek isteyen zât: "Buna şâhit yapacağım şâhitleri getir" dedi. Ödünç isteyen kimse: "Şâhid olarak Allah yeter" dedi. Ödünç verecek olan bu sefer de: "Haydi bana kefil getir" dedi. O adam: "Kefil olarak Allah yeter" -dedi. Ödünç verecek olan kimse: "Hakîkaten doğru söyledin" dedi ve belirlenen bir süre ile ona bin dînâr verdi.

Ebû Hureyre –radıyallahu anh-'den rivayet olunduğuna göre; o da Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- İsrailoğulları'ndan bir adamı zikretti. O adam İsrailoğulları'nın bir kimseden ödünç olarak bin dînar vermesini istedi. Ödünç vermek isteyen kimse: "Buna şâhit yapacağım şâhitleri getir" dedi. Ödünç isteyen kimse: "Şâhit olarak Allah yeter", dedi. Ödünç verecek olan kimse bu sefer de: "Haydi bana bir kefil getir" dedi. O adam: "Kefil olarak Allah yeter" -dedi. Ödünç verecek olan kimse: "Hakîkaten doğru söyledin" dedi ve belirlenen bir süre ile ona bin dînâr verdi. Parayı alan müteakiben deniz yolculuğuna çıktı. İşlerini gördü. Sonra kendisine ödünç veren zata gelmek üzere bineceği bir gemi aradı. Belirlenen müddet geliyordu. Fakat bir gemi bulamadı. Bunun üzerine bir odun parçası alıp onun içini oydu. İçine bin dînarı ve bir de kendisinden o arkadaşına yazdığı bir mektûb sahîfesini koydu. Sonra o oyuk olan yerin ağzını sıkıca kapatıp düzeltti. Sonra o odun parçasını denizin kenarına getirdi de şöyle duâ etti: "Yâ Allah! Sen bilmektesin ki, ben fulan kimseden bin dînar ödünç istedim. O benden bir kefil istedi." Ben "Kefîl olarak Allah yeter" dedim. O, senin kefilliğine razı oldu. Bir de benden şâhit istedi. Ben yine "Şâhit olarak Allah yeter" dedim. O yine senin şâhitliğine de razı oldu (ve bin dînarı verdi. Ben vadesinde borcumu ödemek kaygısına düştüm de) ona bu parayı göndereyim diye bir gemi bulmaya çalıştım. Fakat bulmaya muktedir olmadım. Artık ben şu bin dînar borcumu senin koruyuculuğuna emânet ediyorum! dedi de o odunu denize attı. Odun denizin içine girdikten sonra kendisi geri döndü. Borçlu bu hususta kendisini beldesine çıkaracak gemi bulmaya çalışırken, alacaklı da onun dönmesini umarak deniz kenarına çıktı da belki bir gemi malını getirmiş olabilir diye gözetliyordu. Bu sırada birdenbire sahilde içinde mal bulunan o odunu gördü. Onu ailesine yakacak bir odun olarak aldı. Evde onu parçalayınca içindeki paraları ve mektûb

sahîfesini buldu. Sonra borçlu kimse kendisine borç verene geldi ve ona bin dînarı getirdi de: "Allah'a yemîn ederim ki, malını sana getirmem için bir gemi arayıcısı olmakta devam ettim. Fakat sana geldiğim şu zamandan önce bir gemi bulamadım" dedi ve borcunu verdi. Alacaklı: "Sen bana bir şey gönderdin mi?" dedi. Borçlu: "İçinde sana geldiğim şu günden önce bir gemi bulamadığımı sana haber veriyorum" dedi. Alacaklı: "Şüphesiz ki, Allah senin odun içinde göndermiş olduğun borcunu senin adına ödemiştir. Binaenaleyh tekrar vermek için getirdiğin bu bin dînarı, bir râşid olarak sevinçle götür" dedi.

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- İsrailoğulları'ndan bir adam zikretti. O adam İsrailoğulları'nın bazısından ödünç olarak bin dînar vermesini istedi. Para vermek isteyen zât: "Benden bin dinar aldığına şâhid yapacağım şâhidleri getir" dedi.Ödünç isteyen: "Şâhid olarak Allah yeter", dedi. Sana da bana da şahit olarak Allah yeter. Ödünç verecek olan bu sefer de: "Haydi bana kefil getir" dedi. O adam: "Kefil olarak Allah yeter" dedi. Bana Allah'ın kefil olması yeter demektir. Borç verecek olan ona: "Hakîkaten doğru söyledin" dedi ve belirlenen bir vade ile ona bin dînâr verdi. Parayı alan müteakiben deniz yolculuğuna çıktı. İşlerini gördü. Sonra kendisine ödünç veren zâta gelmek üzere bineceği bir gemi aradı. Belirlenen müddet geliyordu. Fakat bir gemi bulamadı. Bunun üzerine bir odun parçası alıp, onun içini oydu. İçine bin dînarı ve bir de kendisinden o arkadaşına yazdığı bir mektûb sahîfesini koydu. Sonra o oyuk olan yerin ağzını sıkıca kapatıp düzeltti. Sonra o odun parçasını deniz kenarına getirdi de şöyle duâ etti: Yâ Allah! Sen bilmektesin ki, ben fulan kimseden bin dînar ödünç istedim. O benden bir kefil istedi. Ben "Kefîl olarak Allah yeter" dedim. O, senin kefilliğine razı oldu. Bir de benden şâhid istedi. Ben yine "Şâhid olarak Allah yeter" dedim. O yine senin şâhidliğine de razı oldu (ve bin dînarı verdi. Ben vadesinde borcumu ödemek kaygısına düştüm de) ona bu parayı göndereyim diye bir gemi bulmaya çalıştım. Fakat bulmaya muktedir olmadım. Artık ben şu bin dînar borcumu senin koruyuculuğuna emânet ediyorum! dedi de o odunu denize attı. Odun denizin içine girdikten sonra kendisi geri döndü. Ancak borçlu kendisini bin dinar borç aldığı beldeye çıkaracak gemi bulmağa çalıştı. Bu da onun ilk yaptığının yeterli olmayacağını zannettiğinden dolayıdır. Alacaklı da onun dönmesini umarak deniz kenarına çıktı da belki bir gemi malını getirmiş olabilir diye gözetliyordu. Bu sırada birdenbire sahilde içinde mal bulunan o odunu gördü. Onu ailesine yakacak bir odun olarak aldı. O malın içinde olduğunu bilmiyordu. Odunu testereyle kesip parçalayınca içindeki paraları ve adamın ona yazdığı mektûb sahîfesini buldu. Sonra borçlu kimse kendisine borç verene geldi ve ona bin dînarı getirdi de: "Allah'a yemîn ederim ki, malını sana getirmem için bir gemi arayıcısı olmakta devam ettim. Fakat sana geldiğim şu zamandan önce bir gemi bulamadım" dedi ve borcunu verdi. Borçlu: "İçinde sana geldiğim şu günden önce bir gemi bulamadığımı sana haber veriyorum" dedi. Alacaklı: "Şüphesiz ki, Allah senin odun içinde göndermiş olduğun borcunu senin adına ödemiştir. Binaenaleyh tekrar vermek için getirdiğin bu bin dînarı, bir râşid olarak sevinçle götür" dedi.